

har man ment kunde realiseres gennem den Tarif, vi have udarbejdet. Det er tarifmæssige Spørgsmaal, som ikke have principmæssig Betydning, og vi have ikke fundet nogen som helst Grund til at bebyrde dette Lovforslag med Betingelser i den Henseende. Altsaa det vil i den praktiske Gennemførelse volde saa faa Vanskeligheder som overhovedet muligt. Man kunde jo spørge, om de 100 à 150,000 Kr., vi have ment at kunne afsætte til dette Formaal, ville vise sig tilstrækkelige. Dertil vil jeg sige: Man overvurderer vistnok det Arbejdsomraade, som Livsforsikringsanstalten har at arbejde paa. Det er ingenlunde saa stort, som Folk i Almindelighed tror. Hvad Anstalten af 1871 modtager i Indstud aarlig for den bemidlede Klasse, er noget som 1,800,000 Kr. Altsaa, det er ikke overdreven store Summer, der er Tale om. Derjom der nu blev spurgt, hvilken Procent af disse Indstud kan det antages, at der bliver gjort fra de Personer, her bliver Tale om, altsaa fra de ubemidlede, saa er jeg bange for, at man maa udtrykke det med et temmeligt rundt Tal og sige 0 pCt. Og dersom man vil spørge, hvilket Procenttal der vil komme efter dette Forslag, hvis der deri ikke stod andet, end at ubemidlede kunde tegne Livrente for halv Præmie, nægter jeg ikke, at jeg er bange for, at Procenten ikke vilde gaa saa overdreven højt over, hvad den nu er. Men det er jo ikke blot det, der staar i vort Lovforslag. Det, vi vente os noget af her, er jo for det første den kollektive Forsikring, idet vi tro det muligt, at man derigennem vil kunne naa et Skridt frem. Da dernæst er det ogsaa vor Tanke, at den Understøttelse, som tilføres alle ubemidlede efter vort Forslag, skal gøre en Forandring deri, idet Folk, efterhaanden som de se deres Alderdomsforsikret, skulde faa Lyft til at gøre de Anstrængelser, der udfordres, for at supplere denne Understøttelse ved en Livsforsikring mod Erleggelse af et ringe Beløb i Præmier. Stort vil det jo aldrig blive, her bliver Tale om. Det er Grunden, hvorfor vi tro, at naar man regner 150,000 Kr. dertil om Aaret, har man regnet højt. Der bliver desværre næppe Brug for mere, og vel sagtens ikke en Gang for det. Jeg vil i den Henseende gøre opmærksom paa, at det Forslag, som blev forelagt her i Tinget af den højtærede Finansminister, er jo paa det Punkt noget forskelligt derfra, det havde ikke de Grænser, som dette Forslag har. Der vilde man komme til at tegne Livrente for Folk, der i Velhavendehed staar højt op over, hvad her er Tale om. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg skal

tilføje, at den nærmere Udførelse af de Beregninger, jeg her har antydet, jo vanskeligt kan gives i et mundtligt Foredrag. Jeg vil derfor forbeholde mig at meddele det eventuelle Udvalg mere detaljerede Opgørelser. Der trænges jo nemlig til Opgørelser over Fordelingen af de 78,000, Fordelingen mellem Mænd og Kvinder, gifte og ugifte. En saadan Opgørelse har jeg, og jeg skal tillade mig at forelægge den for Udvalget, naar et saadant bliver nedsat i denne Sag.

Indenrigsministeren (Sugerslev): Dette Forslag har til Overskrift Alderdomsforsørgelsesforslag for ubemidlede, men det handler jo tillige om noget andet, nemlig om Livrenteanstalt. Det skal jeg imidlertid ikke opholde mig ved. Det vil vistnok være erkendt fra alle Sider, at det Formaal, Forslagsstillerne have sat sig, er det højest ønskeligt at se fremmet. Der er arbejdet for det i forskellige Lande og paa forskellige Maader, men mig bekendt er der endnu ikke noget Sted fremkommet noget, som gaar i den Retning som dette Forslag. Det forekommer mig, at saa vist som man kan hylde Formaalet, tør man dog ikke sige, at her er Forslag om en Alderdomsforsørgelsesanstalt for ubemidlede; her er foreslaaet en Statsanstalt for Statspensioner eller Statsunderstøttelse. Spørgsmaalet er løst paa den ganske simple Maade, at man giver den, som er ubemidlet, eller som efter Lovforslaget bliver at betragte som ubemidlet, en Statsunderstøttelse inden for en vis Grænse, og i den Henseende er jeg enig med den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at Understøttelsen maa være at betegne som værende tarvelig. Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne nævnte, da han begrundede Forslaget forleden, at man haabede herved at komme Fattigvæsenet til Livs, at faa Fattigvæsenet for en væsentlig Del affkaffet. Det tror jeg ikke, man opnaar, selv for de ældre Alderklasser -- der er selvfølgelig tidligere Trin, hvor der ikke kan være Tale om at opnaa det. Der kan gøres en Indvending her, som ærede Medlemmer ellers altid gøre, naar der fremkommer noget fra Regeringens Side, det er den, at Opgaven ingenlunde er fyldestgørende løst overfor de fattigste i Samfundet. Det er ganske sikkert, at dersom man kom til en slig Statspension, vilde det for de nogenlunde velstillede være en meget væsentlig Hjælp, men de allerfattigste vilde det ikke kunne holde borte fra Fattigvæsenet, dertil er Understøttelsen ikke rundelig nok. Jeg nævner kun det for at vise ærede Medlemmer, at den Indvending, der oftere gøres mod, hvad der fremkommer